

**Rector Universitatis Rostochiensis Joachimus Stockman, Phil. & Med. D. ac Prof.
Ad iusta exsequialia, Quae luveni ... Dn. Erico Soltovio Phil. & Iuris Studioso ...
Dn. Nicolaus Scharffenbergius I.U.D. ... Parentum nomine parat; Cives
Academiae hodie ad primam in templum Jacobaeum ... vocat**

Rostochii: Kilius, 1650

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77468710X>

Druck Freier Zugang

Stockman, J.,
in
E. Soltov.
Rostock. 1650.

18.

25

RECTOR
Universitatis Rostochiensis
JOACHIMVS STOCKMAN,
Phil. & Med. D. ac Prof.

Ad Iusta exsequialia,

Quæ

Juveni, dum viveret, præstantissimo & doctissimo

DN. ERICO
SOLTUVIO

Phil. & Juris Studioso,

Amplissimus & Consultissimus Vir

DN. NICOLAUS SCHARF-
FENBERGIUS J. U. D. & Reipub.

hujus COS. gravissimus,

Parentum nomine parat;

*Cives Academiae hodie ad primam in templum Jacobæum
serio ac diligenter vocat.*

••(o)••

ROSTOCHII,
Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.
ANNO M. DC. L.

Qui vix per aliquot dies respiravimus à commentatione doloris publici, pectusque nostrum laxare paullisper & reficere instituimus, ad idem mœstissimum opus inviti etiam repetimur. Vsq̄ adeo nos quotidiana evidenter docere potest experientia, quàm fragilis sit vita humana, quàm fragilis item res homo sit. Mirum autem, inveniri nihilominus, qui spes longas meditentur, & ubi cæ præcisæ fuerint, immodicè animi angantur & doleant. Nihil sub lunâ firmum, nihil sibi constans. Quod duraturum videtur, quod manibus tenetur, inter manus dissolvitur, & quod splendet, dum maximè delectat, frangitur. Ipsum nasci nostrum nihil aliud est, quàm morti vadimonium promittere, atq; ad eò introitus in vitam, est aditus ad mortem. Tædere nos posset meritò sortis nostræ, nisi cum ex ipsa rerum ratione atque experientia quotidiana, vitam hanc nostram ab suo primordio imminente morti præludere; tum quoq; ex oraculis cælestibus certi imò certissimi essemus, nobis

nobis quotquot CHRISTUM induimus &
in eum credimus, diem emortualem esse nata-
lem æternæ vitæ. Nativitas equidem, quam ex
parentibus habemus, in vitam fragilem brevem-
que, & quamvis aliquando longiusculam, sem-
per tamen trepidam atque ærumnis plenam
nos emittit, ut qui vivere cœpimus, ad mortem
pleno gradu feramur: hæc autem ipsa mors, ad
quam ceu metam qui citius pervenit, felicius cu-
currit, beneficio Christi Servatoris nostri ad ve-
ram vitam, æternam videlicet ac beatam nos
transmittit, ut qui morimur, vivere tunc pri-
mum incipiamus, & qui vitâ excedimus, hoc
ipso vitam ordiamur. Vera enim vita demum est,
quæ cum morte nihil cômune habet, nihil ab ea
sibi metuit, Vt in hunc sermonem deveniremus,
fecit obitus præstantissimi juvenis ERICI SOL-
TOVII, quippe qui natalium, vitæ morumque
probitatis, exitusque sui memoriam quàm diu-
tissimam maximèque commendatam nobis re-
liquit. Natus enim in hac urbe Rostochio d. XIV.
Mart. AN. clo lcc XXIX. circa quintam ma-
rutinam. Patre amplissimo & consultissimo
viro DN. BERNHARDO SOLTOVIO,
J. U. D. celeberrimo, Celsissimorum Ducum
Holsatiæ Consiliario eminentissimo, ut & Capi-
tuli

tuli Slesvicensis Syndico bene merente ; matre
famīnā undequaue laudatissimā AGNETA
Beselin. Avum paternum habuit DN. BERN-
HARDUM Soltowen / Seniore[m] olim Ec-
clesiæ cathedralis Slesvicensis, Dominorum
ADOLPHI, FRIDERICI, PHILIPPI
& JOAN-ADOLPHI gloriosiss. mem. He-
redum Norvegiæ, Ducum Slesvici & Holsatiæ &c.
primò Silentiarium aut à Secretis, deinde Præfe-
ctum ærarij ultra L. annos longè demeritum.
Avia paterna ei fuit matrona generis & virtutum
decore ornatissima CLARA Töfen/Dn. PAUL-
LI Töfen / Consulis quondam apud Chiloni-
enses in Holsatiæ metropoli meritissimi. A-
vum maternum laudavit prudentissimum spe-
ctatissimumque virum DN. BALTHASA-
REM Beselin / Senatorem quondam Reipub.
Rostoch. gravissimum; Aviam maternam CA-
THARINAM Rungen / Consultissimi Viri
DN. HENRICI Rungens / COS. quon-
dam ejusdem Reip. amplissimi filiam. Quam
primum NOSTER lucem aspexit, missus est ad
Spiritus Sancti lavacrum, & Ecclesiæ civis factus,
nomen CHRISTO Servatori dedit. Abeo tem-
pore tantâ curâ, industriâ atque amore educatus,
ut, in quam spem susceptus esset, ad eam quoti-
die propius adhiberi, & cum ætate atque annis
accen-

accendi prorsus atque inflammari posset. A teneris igitur unguiculis pietatis præceptis domi primitus curarunt cum imbui Parentes, ac bonis præceptoribus informandum commiserunt, rectè statuentes, lautius à se patrimonium filio relinqui haud posse, quàm animum pietate cumprimis, bonarumque literarum scientiâ optimè subactum. Factum est deinde, ut postquam domi prima fundamenta probè jecisset, meliores alibi progressus facere opus haberet: ea propter ad illustre illud & celeberrimum Borsholmense Gymnasium ablegatus fuit, ibidemque ad aliquod tempus substitit, quod singulari cum industria, nec infelici successu impendit. Ex hoc ad nostram Academiam conversus ut pote AN. clo Ioc XLIX. circa initium mensis Novembris, quas exorsus erat Philosophiæ partes, ulterius ac porrò secutus est. Cumque laudabiles in iis fecisset progressus, animum ad Juris prudentiæ studium adjecit. Ordine omnia & rectè & sapienter inito, ex eorum suasu hortatuque ingressus, penes quos & ratio & Judicium est tractandarum literarum, Juris studium gnaviter urgere, privatis sese collegijs parare, & ad publica propediem acuere, excitareque se pariter atque alios honestissimâ æmulatione secum decreverat: non minimum patriæ suæ ac literarum decus futurus.

Cujus rei & nos testes sumus, & Hospes Ejus vir
Clarissimus DN. M. MICHAEL COBA-
BUS Scholæ Senatoriæ apud nos Rector longe
dignissimus. Cæterum Ipse totâ vitâ pacis ac con-
cordiæ fuit amantissimus, procul ab injuriis, nisi
ferendis, semper demereri etiam amicos & com-
mensales suos solebat, Pietati ac devotioni per-
quam deditus & sacra religiosè obeundo, & ex
iis animæ salutē diligentissimè procurando. Viri-
bus corporis, si habitum ejus ac sanitatem specta-
ses, in modum erat firmis, quæque diuturnita-
tem promittere poterant, nisi præscriptus à DEO
vitæ terminus, quem nemini mortalium tran-
sire fas est, appetisset. Iphis Kal. Jan intra se jam
infectus, de nonnulla queri corporis imbecillita-
te cepit. Rogatus igitur est extemplo Excellentissi-
mus atque Experientissimus vir DN. STEPHA-
NUS SCULTETUS Med. D. & Prof. insigni-
nis, ut valetudinem parum firmam adhibitis me-
dicamentis roboraret, morbum exstirparet, sa-
nitatemque reduceret. Adhibuit ille suam in-
dustriam ac eruditionem, tantæque sollicitudine
ipsius curam gessit, quanta in fidei Medico requi-
ri potest. Sed nihil effici potuit omni remedio-
rum apparatu contra pertinacissimum hostem,
vicitque ejus atrocitas, non quia medicina defe-
cit, sed quia, ut diximus, terminus vitæ adfuit.

Termi-

Terminata autem Ejus vita d. VIII. Jan. circa horā VI. vespertinā. Testari possunt ii qui morituro adstiterunt, quā devotē ex intimo affectu Deum precatus sit, & inter ardentissimas preces (repetens subinde aureum illud dictum: *Das ist je gewißlich wahr/und ein theuer werthes Wort/das &c.* cujus explicationem pro concione audietis) placidissimē animam exhalaverit. Nemo nostrum est qui non agnoscat & ultrò fateatur, grande ac penetrabile vulnus inflictum esse animis superstium Parentum, per insperatum ac præmaturum obitū charissimi, prolixamq; spē de futuris meritis & virtutibus suis, pridem præbentis Filii. Fieri enim non potest, ut omnem animo mœrorem eliminent, & affectus abs se segregent. Id enim foret non parentem modò, sed & hominem exuere. Nec hoc quisquam vel speret vel exigit, qui quid hominem, quid parentem esse nescius non fuerit. Discidium amantium, quamvis breve, amoris vestigia cordibus altè impressa relinquit, desiderium videlicet & luctum. Utrique verò moderari decet hominem non omninò humanæ sortis imperitum, multò magis Christianum, cui ex oraculis cœlestibus de meliore vita edocto, quibus se soletur, abunde in promptu sint.

Erit autem id quoque Parentibus aliquod mœro-

mœroris levamen, CIVES ACADEMICI, si ce-
remonias exsequiales præsentia vestra & comi-
tatu frequenti condecoraveritis. Quod quâ estis
humanitate, vestra sponte præstiteritis juveni ve-
stri ordinis cultissimo, & nunc à nobis moniti
promptius præstabitis. Dabitis hoc vel Nobili Con-
sultissimo, Amplissimoque D. SCHARFFEN-
BERGIO Reipub. hujus COS. & PATRIÆ
PATRI gravissimo, cujus nomen hoc quicquid
est officii (ut de gravioribus heic nihil dicam)
omninò meretur, quique hujus avunculi sui piè
defuncti exsuviâ è domo sua, rogatu PAREN-
TIS, ad REQUIETORIUM efferri cu-
rabit. Ita facite & B. V. P. P. d. IV. April.

An. clc Io Ioc L.

Terminata autem Ejus vi
rā VI. vespertinā. Testari
adstiterunt, quā devotē
precatu sit, & inter arde
tens subinde aureum illuc
wislich wahr/und ein theuer
cujus explicationem pro
cidissimē animam exhalav
qui non agnoscat & ultrō
metrabile vulnus infligitur
tum Parentum, per inspe
obitū charissimi, prolixat
tis & virtutibus suis, pride
enim non potest, ut om
eliment, & affectus abs
foret non parentem mo
exuere. Nec hoc quisqua
qui quid hominem, quic
non fuerit Discidium an
ve, amoris vestigia cordi
quit, desiderium videlicet
verò moderari decet hom
manæ sortis imperitum,
num, cui ex oraculis cœl
edocto, quibus se soletur,
Erit autem id quoq

Jan. circa ho
qui morituro
affectu Deum
preces (repe
Das ist jege
Bort/das &c.
audieris) pla
nostrum est
grande ac pe
mis supersti
oraturum
futuris meri
tis Filii. Fieri
o mœrorem
ent. Id enim
& hominem
ret vel exigat,
n esse nescius
quamvis bre
pressa relin
L. Utrique
omnino hu
gis Christia
meliore vita
promptu sint.
ibus aliquod
mœro-

